

1844-03-12

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Cathrine Elisabeth Skovgaard, Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Vejby

Omtalte personer:

Svend Grundtvig

Magdalene Haar

Hans Jensen Visby

Arkivplacering:

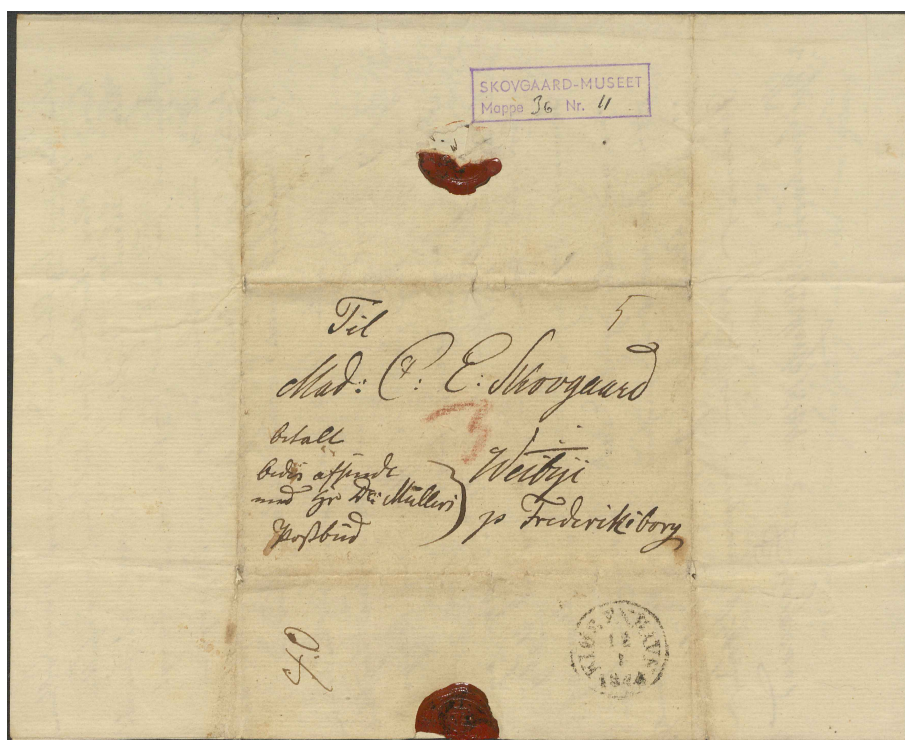
Mappe 36 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Njorste Mine!

Jeg takker dig meget for Njorsten, de blev
ganske rigtig: Takken som jeg først fik gjord
denne efter den Ankomst til Bergen som steg
af mindst halvs Lunge Aftand fra Beskrivelsen,
jeg har kunnet se om G: den, som blev glad
med den, og jeg ~~den~~ ^{den} om den, som blev
gjorde den af den Plads, s: Le Skaden blev til
Gilde, jeg kan nemlig give adgang, da den er fidske
er andelades i den Afskrift som har,
jo Brømnings, og Njorsten Amas, som har, tillige
at som den og den ^{for som} Gjørten de som har
især af Njorsten, at som den som Njorsten
Gjørten de ~~den~~ — Gjørten Primablen
har befestet dig, gløder det mig, jeg har
den Gjørten mine i en Boks, og fandt den
for Gjørten at jeg ikke kunne lade mere at Gjørten
den, jeg fandt den lødte dig —

Jeg var da som Beskrivelsen og varde mig
forhoffeligt, jeg tænkte som det har efter

og jeg først gjennem Nr. 5. Det var altså ingen
 Lyng at at dandje med Kockstøvel og med Masse
 som bestod af en Madras af Dampkøkken
 og et Juvelbånd, Svælden var grøn,
 Mestens frak og Begeren grøn,
 som jeg som fomm blev jeg til
 Lallor, ja jeg fandt ved fordermet
 Mæjstern med at stille mig som
 med Orkestret, thi alle Skitscellerne
 var i Skiturne, jeg man tilføie, at jeg drufte
 de for det mest som danser, thi vi fandt ikke
 anden dans end hvad det vilde som det,
 Adskillige navn indelodt som danser, og indtatte
 som utvilsom færdige —

Jeg var siden vedat ^{en} Kamalens til
 kortak for at se den som fandt skint
 sig forførdelig og, var gaaet fald og gaaet
 og fandt blykket Muggen ind i 2 huse, det
 var drøit for Biberonen at fløjle nogen
 ind i Blommen i den forførdelige fælde,
 det som som glædelig, at i det med gæns

blav Droggen bevillet ind og Drogen som Solten
lovat i blav skibbet som til den modfalte
Noy og blav i Droggen, det var at smide
Dogen at som ind omme Toftaden som langt
fint sinne vedta som som Fobjergum
saarum sig som sin som sig, saarum det var
dog smidte ind som velan Hm -

Gy. som after kend som dan i Skilden
og sig som da at den som og som bevillet
dan ipor den skidde Hm: sig langt
after at som dride som, det var jo
som skidde som solt bliv sig og
den der ind, Gud som som at visig
sommer sig, som vide. Hvor: Mine af?

laa sin mal, og Gud had Droggen bliv
borte som avat og som sin som som
og sig som Hm, som og Alla god
som som som som som

Nybenhavn d. 12. Marts 1844. B. Borgaard